

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De fide simplicium. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

cuius hominis eiusdemque Dei saluberrima fide
etiam illi iusti salui facti sunt, qui priusquam ve-
niret in carnem, creduntur in carnem venturum.
Eadem n. fides est, & illorum, & nostra. Proinde Lib. de corp.
cum omnes iusti siue ante incarnationem siue post, ruptione egr.
nec vixerint nec vivant, nisi ex fide incarnationis gratia ad
Christi: profecto quod scriptum est. Non esse aliud p. incip. cap.
nomen sub celo, in quo oporteat saluari nos: illo 7. tom. 2.
tempore valet ad saluandum genus humanum, ex Lib. 1. ca. 12.
quo in Adam vitiatum est: Idem, Nemo liberatur ad princip.
ad damnationem, quae per Adam facta est, nisi per fi- de nuptiar.
dem Iesu Christi. Idem, eadem fides Mediatoris, egr. concupit.
nos saluat, saluos iustos faciebat antiquos, pusil- scientia eo-
los cum magnis, quia sicut credimus Christum in
carne venisse, ita illi venturum: & sicut nos mor-
tuum, ita illi moriturum. & sicut nos resurrexisse,
ita illi resurrecturum: & nos & illi, ad iudicium
viuorum & mortuorum venturum. Gregor. super Greg. lib. 2.
Ezechiel. Et qui preibant, & qui sequebantur, cla- hom. 17. ad
mabant dicentes O sancta filio David, quia omnes illud Ezech.
electi, qui in Iudea esse potuerunt, siue qui hunc in 40. Thala-
Ecclesia sunt, in mediatorē Dei, & hominū credi- m: autē sex
derunt, & credunt. His alijsque plurib. testimoniis cubitorum.
perspicue docetur, nulli vñq̄ salutē esse factā, nisi ad Heb. II. 8
per fidem mediatoris. Oportet ergo accedentem
credere, quae supra dixit Apostolus: sed nō sufficit.

De fide simplicium. B

Quid ergo dicetur de illis simplicibus, quibus
nō erat reuelatum m̄ysterium incarnationis, qui
pie credebant, quod eis traditum fuit? Dici potest
nullum fuisse iustum vel saluum, cui non esset fa-
cta reuelatio vel distincta, vel velata, vel in aperro
vel in mysterio. Distincta, vel Abrahæ & Moyli, a-
lijsque maioribus qui distinctionem articulorum
fidei habebant: velata, ut simplicib. quibus reue-
latuerat ea esse credenda, q̄ credebāt illi maiores
& docebant, sed eorum distinctionem apertā non
habē-

Rt 2

habē-

habebant: sicut & in Ecclesia aliqui minus capaces sunt, qui articulos symboli distinguere, & assignare non valent, omnia tamen credunt, quæ in symbolo continentur. Credunt enim quæ ignorant, habentes fidem velatam in mysterio: ita & nunc minus capaces ex reuelatione sibi facta majoribus credendo inhærebant, quibus fidem suam quasi cōmittebant, vnde sc̄. b. Boues arabāt, & aliñē pascebātur iuxta eos. Simplices & minores sunt asinē pascētes iuxta boues: qā humilitate maioribus adhērēdo, in mysterio credebāt, q̄ & illi in mysterio docebāt, qualis forte fuit vidua Sareptana.

Iob. 1. c.

3. Reg. 17. b

Quæ ante aduentum Christi de mediatore credere sufficiebat.

*Greg. hom.
6. ad illud
Matth. II.
Tuesqui
uenturus es.
Et hom. I.
in Ezech. ad
principium.*

Sed quæritur, Cum sine fidē mediatoris antiquo fuerit salus, sicut nec modernis: utrum oportuerit illos credere omnia illa de mediatore, quæ nunc credimus? Quibusdam videtur, quod sufficit illis quatuor tantum credere, sc. nativitatē, mortem, resurrectionem, aduentum ad iudicium, quod expressis verbis Aug. colligunt, ubi ista quatuor posuit. Alijs a. videtur habita fide trinitatis, id de mysterio incarnationis fidei sufficisse, ut Dei filius crederetur nascitus de homine, & iudicaturus qui de Ioanne Baptista documentum huius rei assumunt, qui de morte Christi & descentu ad inferos in Euangeliō dubitasse videtur, secundum expositionē Greg. quando interrogauit per discipulos, Tu es q̄ venturus es, an aliū expectamus? Quasi diceret, Es tu per te ipsum descensurus ad infernum, an aliū ad hæc sacramenta missurus es? Qui dā tamen dicunt eū non dubitasse de ignorantia, sed de pietate, i. dubitare se ostendisse: non quia ignorauerit, sed pietatis affectu compassum esse Christo, & eius humilitatē admirando insinuasse.

Defide Cornelij.

Solet etiam quæri de Cornelio, Vtrum fidem incar-